

DAN DRŽAVNOSTI NA DOBROVI

Težav več kot denarja

Ob drugi obletnici samosvojitve Slovenije so na OS na Dobrovi pripravili osrednjo občinsko proslavo, na katerih so predstavniki vseh skupnosti z območja KS Dobrova lahko tudi neposredno pretresali svoje težave s predstavniki občine.

Ravnatelj osnovne šole Dobrova Marjan Rode je opozoril na žalostno stanje šole. Čeprav je komajda kakih dvajset let, kar je bila šola zgrajena (s samoprispevkom), jo je že krepko načel zob časa: odpada omet, okna so razpokana, šolska oprema je dotrajana, neurejena je tudi garderoba. Temu naj bi bila v veliki meri kriva celodnevna šola, saj je bila šola v tem času obremenjena tudi po 7-8 ur dnevno. V zadnjem času pa se vsaj v nekaterih ozirih premika na bolje: lani so si uspeli s pomočjo sponzorjev celo nabaviti računalnik.

Predstavniki Sela je opozoril na njihov najbolj žgoči problem – telefonijo. Problem je pravzaprav lokacija za telefonsko centralo, saj se je zemljišče, na katerem naj bi stala centrala, znašlo v postopku denacionalizacije. Občini naj prek KS Dobrova oskrbi, da se problem reši.

Na Osredku se je kar kakih 90 odstotkov krajanov odločilo za gradnjo novega vodovoda, je povedal predstavnik te male hribovske vasi. Pričakuje pomoč občine, saj sami projekta finančno ne zmorejo. »Zdaj, poleti nam denar vsekakor pomeni največ, že zaradi suše, jeseni nam ne bo več toliko,« je dejal krajan Osredka.

Egon Breitenberger član občinskega IS je pojasnil, da imajo prednost tisti, ki imajo visoko lastno udeležbo, dokumente in finančno konstrukcijo. Sredstva se ne delijo več proporcionalno. Vsekakor pa bo Osredek nekaj dobil.

Janez Oven, predstavnik Dobrove, ki je tudi sicer vodil celotni razgovor, je opozoril na pomanjkljivo kanalizacijo na Dobrovi. Na začetku je vse kazalo, da je v najlepšem redu, je dejal, zdaj po tolikih letih pa ugotavljajo, da žal ni tako. Podjetje VO-KA je objavilo kineto, da spodnji del Dobrove ne bi bil več poplavljen, a iz tega ni bilo nič. Treba bo razčistiti z izvajalnim delom, je bil odločen predsednik skupščine KS Dobrova. »Smo pred Ljubljano, in kar bo teklo mimo čistilnih naprav, bo teklo v Ljubljano.«

V vasi Brezje imajo težave z vodo. Stari vodovod (nanj

je priključenih 50 hiš od skupno 105) je dotrajan, pa tudi njegove kapacitete postajajo premajhne. V delu je projekt za nov vodovod. Tega naj bi začeli graditi še to jesen. Težave imajo tudi s horjulsko cesto, saj je v vse slabšem stanju, pa tudi s kanalizacijo in telefonom.

Podobne težave (z vodo) pestijo tudi krajanje Gabrja. Razen tega je tam zdaj v teku asfaltiranje gornjega dela vasi, radi pa bi potegnili asfalt še naprej.

Predstavniki Stranske vasi je povedal, da so končno le dobili asfalt do Dobrove, ostaja pa še kaka dva kilometra »katastrofalne« ceste proti Podutiku. Stranska vas je namreč dobra povezava čez Podutik. Stara makadamska cesta je nevdrževana, prašna, skratka neprimerna za današnji čas. Pestijo jih tudi težave s telefonom, še bolj pa s kanalizacijo, saj so le preveč oddaljeni od Dobrove.

Predsednik IS Davor Valentincič je (načelno) ugotovil, da tam, »kjer se ustvarja denar, gre hitreje«. Pričakovati je, da bo v lokalni samoupravi marsikaj drugače. Tudi telefonija je v fazi reorganizacije. Vse kaže, da se bo sprivatizirala. Novi lastniki bodo prav gotovo imeli interes za kraje kot so Dobrova, za manjše obrabne kraje pa najbrž manj. Skratka, v igri so velika sredstva.

Beseda je tekla tudi o Žerovnikovem grabnu, pravzaprav o znanih težavah s cesto na Katarino. Tu ni vprašanje denar, so ugotovili, pač pa pridobitev zemljišča. Vrtijo se v začaranem krogu in problem se nikakor ne premakne z mrtve točke.

V višje ležečih hišah v Podsmreki primanjkuje vode, je potopil predstavnik te vasi in dodal, da jih hudo moti tudi gost promet, ki se odvijajo skozi njihovo vas (»tak promet imamo kot na regionalnih cestah; vozijo tovornjaki s priklopniki, navadni avtomobili, vse se zgrinja skozi naše naselje...«).

Na moč podobne težave tarejo tudi krajanje Draževnika (problem je makadamska cesta povezana prek Podsmreke na Polhograjsko cesto), ni pa jasno tudi, kaj bo s kanalizacijo.

Kulturni program dneva državnosti so oblikovali mešani pevski zbor KUD Dolomiti Dobrova, moški pevski zbor s Črnega vrha, mešani pevski zbor Brdo-Vrhovci in moški pevski zbor KUD Dolomiti Dobrova.

B. VRHOVEC

Šmarni dnevi tako kot nekdanj

Ob letošnjih šmarnih nedeljah so si vsi, ki so hodili v farno cerkev na Dobrovi spet lahko ogledovali lepo razporejene stojnice pred cerkvijo. Gre za oživitve starih verskih običajev v kraju, vendar z nekoliko posodobljeno vsebino, saj so želeli pobudniki s tem predstaviti kraj tudi kulturno in turistično. Na stojnicah pred cerkvijo so posamezne vasi, ki sodijo v KS Dobrova predstavljale (prodajale) najrazličnejše domače dobrate, od medu, hrustljavega domačega kruha in grabelj do broširane Zgodovine dobrovske fare. V času šmarnih dni (ti so se začeli 14. avgusta) se je zvrstilo tudi več razstav, nastopov domačih pevskih zborov in folklorne skupine, pripravili pa so tudi razne športne turnirje in gasilske veselice.

Nekoč so se v času šmarnih dni h cerkvi Matere Božje na Dobrovi zgrinjale številne procesije, od Ljubljane do Brezovice. Zbralo se je tudi do 15.000 ljudi.

»Bil je to veličasten prizor, ta nepregledna množica ljudstva, ki je postajala tem večja, čim bliže je prihajala Dobrovi,« je zapisal takratni dobrovski kronist. »Do Rozor je nasproti prišla procesija iz Dobrove in ondi je Ljubljancem že pričakala procesija iz Brezovice; vsem se pridruži pri Dobrovi še svetokaterinska...«

Med uglednimi gosti, ki so obiskali dobrovsko cerkev, je bil 30. marca 1821 tudi ruski car Aleksander I; božjepotni dobrovski cerkvi pa se je poklonil tudi knez Ernest Windischgraetz.

»Mislim, da so ti šmarni dnevi za nas krajanje strašno pomembna stvar. Zdaj je vse skupaj še bolj na začetku, sčasoma pa bo zagotovo bolj organizirano,« meni o obujenem krajevem običaju Marija Duh z Dobrove. »Vidim, da se tudi KS precej trudi okoli tega. Zdaj naj bi vsaka vas v naši fari pripravila po eno veselico. Sinoči smo jo že imeli na Šujci. Ogromno ljudi se je zbralo in vse kaže, da tega res manjka.«

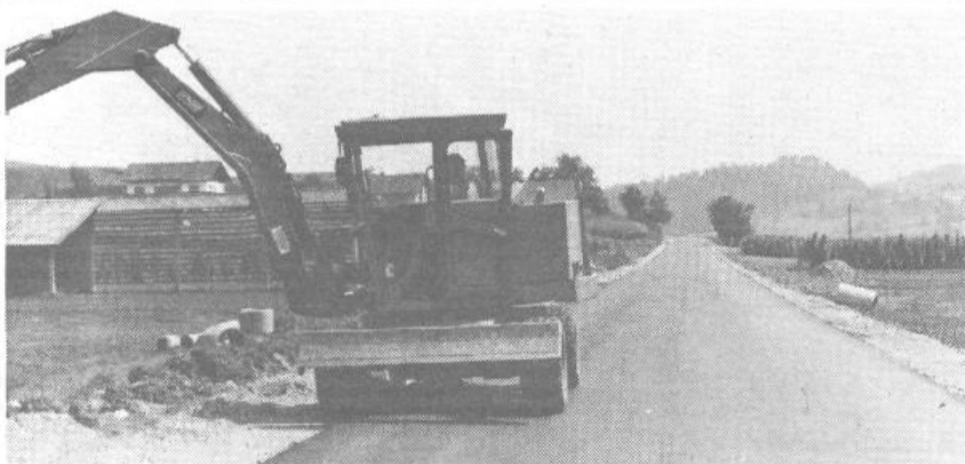
B. VRHOVEC

Tudi v septembru praznično

V okviru krajevnega praznika so 8., 11. in 12. septembra Dobrovčani pripravili takoimenovane praznične dneve. V vseh treh dneh je bila v »Mežnarjevi štali« razstava umetne obrti odnosno obrtnih izdelkov dobrovskih krajanov. Svoje slike pa je razstavljal Janez Birtič.

Svojevrsen kulturni dogodek pa je bil takoimenovani Talk show glasbeni večer, ki je bil 11. septembra v tamkajšnji šoli in ga je vodil priznani pianist prof. Igor Dekleva. Predstavil je izbor skladb popestren z razlago o njegovem nastanku ter anekdotami, vezanimi na to tematiko. Gostja večera pa je bila Maja Furst, dobitnica dveh nagrad na lanskem tekmovalstvu za mlade pianiste v Torinu.

Zaključna prireditev ob tem dobrovškem praznovanju pa je bila v nedeljo 12. septembra pri farni cerkvi.

IZ HORJULA

Novi metri asfalta in kanalizacijskega omrežja

Potem ko je lani gradbinca ustavila zima, so letos poleti spet stekla dela na ureditvi ceste od Zaklanca proti Horjulu (do križišča proti Vrhniku). Cesta je dobila novo asfaltno prevleko, zraven pa še ustrezne robnike in podporni zid na ovinku med Zaklancem in Horjulum. Stroške rekonstrukcije ceste cenijo na okrog 15 milijonov tolarjev, za podporni zid pa je bilo treba odšteti še dodatne 4 milijone tolarjev.

»Srčno upam, da bo cesta končana še letos,« nam je sredi gradnje ceste dejal predsednik vaše skupnosti Horjul Ivan Rožnik.

Obdobno je tudi financiranje za popolno rekonstrukcijo ceste od glavnega križišča v Horjulu (na Turnišah) do križišča proti Koreni, koder so letos zgradili tudi kanalizacijsko omrežje. Cesta naj ne bi bila širša kot je zdajšnja, dobila pa naj bi tudi pločnik, in sicer vse do križišča proti Koreni. Ta bo deloma tekla po levi, deloma po desni strani cestišča (»poskrbeli bomo za varnost starejših ljudi in otrok«). Če bo vse prav, bo cesta nared enkrat do pozne jeseni. Stroške obnove naj bi delno kriila občina, delno pa Mestni sekretariat za komunalno gospodarstvo, promet in zveze.

Asfaltiranje v Horjulu

Ureditev te, kakih 500 metrov dolge ceste, je pravzaprav omogočila izgradnja glavnega voda kanalizacije in obnove vodovoda v tem delu Horjula. Gre pravzaprav za drugo fazo izgradnje kanalizacije, medtem ko je bila prva končana že pred kakimi sedemnajstimi leti. Dela na izgradnji kanalizacijskega omrežja izvaja Hidrotehnik, financirajo pa jih podjetje VO-KA, delno pa tudi KS Horjul in tovarna Rašica. Vključno z obnovo vodovoda naj bi projekt stal kakih 12 milijonov tolarjev.

B. VRHOVEC

Prejeli smo pismo

Javna zahvala Miru Krstiču

30. junija sem se nekaj po 12. uri vračala iz trnovske bolnišnice mimo kina Vič do Tržaške ceste na avtobusno postajo. Ker mi je avtobus, ki odpelje s te postaje ob 12.30 uri, pred tem odpeljal, do prihoda naslednjega pa je bilo treba čakati še skoraj celo uro, sem se odločila – čeprav lokal optika Mira Krstiča na Tržaški cesti 7 zapirajo ob 13. uri – da stopim pogledat kdaj delajo. Lokal pa je bil odprt in do 13. ure je manjkalo še nekaj minut. Po skupini mladih, ki so izbirali okvirje in stekla za sončna očala in še enim gospodom

Široka in lepa bo nova, težko pričakovana cesta na Rakitno

RAKITNA

Cesta na Rakitno postaja resničnost

Rakitničanom in vsem obiskovalcem te lepe planote nad ljubljansko kotlino se izpolnjujejo dolgoletne želje, da ne rečemo celo sanje. Vse poletje že potekajo pospešena dela za izgradnjo nove, sedem metrov široke ceste, ki jo gradijo od že asfaltiranega dela izpod vrha rakitniške planote. V času, ko bo naš časopis izšel, bo na novo asfaltiranega že več kot dva kilometra cestnega traku in nihče več ne dvomi, da se pred zimo ne bo moč peljati po

asfaltu.

Težko pričakovana cesta je nedvomno tudi svojevrsen uspeh vztrajnosti samih prebivalcev Rakitne, ki so še v lanskem letu s cestnimi zaporami opozarjali na nevdržnost slabe cestne povezave in na nujnosti izgradnje ceste, ki jih bo približala mestu, na čigar obrobju živijo in pod katerega tudi sodijo.

Poletni utrip na Rakitni

Lepa rakitniška planota, ki je v naših poletnih dneh nudila številnim obiskovalcem prijetno sprostitve in odih v zavetju smrekovih gozdov in jezera, pa je gostila še precej drugih zanimivih obiskovalcev.

V prvi vrsti velja omeniti mlade iz vse Slovenije, ki so se od 27. junija do 28. julija udeležili Sezamove likovne kolonije, ki jo je vodil domačin, akademski slikar Veljko Toman in katero so zaključili z extemprom. Mladi – interesov je bilo več kot možnosti – so vztrajali v idilični okolici kmečkega penziona Zahribec pri Kovačičevih in zadovoljstva ni bilo konca. Slikar Veljko Toman pa namerava zgraditi v stari kovačiji galerijo in odprti atelje, kjer naj bi našel mesto zbirke njegovih del in del mladih umetnikov, bodoča mednarodna likovna kolonija, pa morda tudi glasbena in še kaj. Turistična ponudba Rakitne bo s tem nedvomno obogatena.

Kar 40 pa je bilo udeležencev odprtega šahovskega turnirja, ki je bil 17. julija v organizaciji Brunarice na Rakitni. Posebno doživetje je bilo simultanka z velemojstrom Brunom Parma in šahisti, ki jim je Rakitna prirasla k srcu, se zato enkrat mesečno radi srečujejo pri brunarici na Rakitni; obvestila o tem pa objavljajo v Dnevniku in Delu.

In kot nam je povedala prizadevna predsednica TD Rakitna Dušana Čurk-Kregar se trudijo organizirati kar največ družabnih srečanj. Tako bo 18. septembra srečanje radioamaterjev ljubljanske regije, društvo prijateljev otrok Slovenije pripravlja otroški žur, skratka, tudi Ra-

kitna mora prevevati živahnejši utrip. Maloštevilno turistično društvo ima še veliko načrtov, žal pa jih nekatere zadeve – urbanistična ureditev okolice jezera, čiščenje tega jezera, neurejeni in nedorečeni upravljalski in lastniški odnosi jezerske okolice – v mnogem se vedno ovirajo. Veliko je primerov divjega kampiranja, objestnega obnašanja mladih (izletnikov), ki skrunijo naravo, vse to pa po nepotrebnem jemlje voljo smelimi načrtom, ki bi Rakitni pridali še lepši in vedrejši turistični utrip, posebno sedaj, ko se bo izpolnila dolgoletna želja po novi cesti, ki bo temu kraju vrnila življenje.

Velemojster Bruno Parma na šahovskem turnirju

TRNOVO

Klavrna podoba

Ali so v Novem Trnovem ljudje zadovoljni z svojim okoljem v katerem živijo? Res je, da se je nekaj začelo spreminjati in že je kazalo, da se bo tehnika nagnila iz »sluma«, kamor smo se počasi nagibali. Toda ponovno se je ustavilo in sedaj se nič ne premakne, kar bi kazalo, da bomo sli na bolje. »Eržikin vrtiček« v betonski pregradi trmasto sameva že drugo leto kot vabilo, naj bi se v našem okolju končno zdramil in zasadili rože, saj je prostora dovolj. Doslej so jo nekam sramežljivo posnemali le na nekaterih mestih v naselju.

Tako pa naselje kaže dokaj klavno podobo. Videz kvartiro med drugim tudi razbite, zanemarjene betonske pregrade, kjer bi morale biti rože, se bohoto plevel,

»ERŽIKIN VRTIČEK« že drugo leto opozarja, posnemajte me! Zakaj ne bi v našem okolju, kjer živimo in je naš dom namesto plevela in osata rastle lepe rože, nam in tistim, ki nas obiskujejo v zadovoljstvo in veselje.

sem bila na vrsti jaz. Pokazala sem očala s katerih sta mi drug za drugim odpadla dva vložka s kovinskih okvirjev, ki niso imeli nosilnih vložkov. Povprašala sem kako bo s popravilom in plačilom za nov okvir, saj verjetno nadomestnih delov za ta uvožena očala nimajo. Prijazen gospod me po nekaj vprašanih prime za roko in me popelje v kottiček lokala, ki je bil opremljen tudi s TV, sam pa je odhitel v delavnico. Po dobrih desetih minutah se je prijazen gospod vrnil z mojimi kot novimi očali in po preizkusih sem izrazila zadovoljstvo in vprašala za račun, na kar je zamahnil z roko.

Zahvalila sem se mu in s solzo hvalečnosti v očeh in misljo v srcu, da če imamo še kaj takih ljudi, se nam za obstoj mlade države Slovenije ni treba bati in odšla presenečena na postajo. Gospod Krstič se ni najbrže niti zavedal kaj mi je storil že samo zato, ker mi je očala takoj popravil. Lahko bi jih samo sprejel in rekel pridite jutri, saj se je s tem podaljšal njegov delovni čas za nekaj minut, saj je medtem že nastopil čas opoldanskega odmora.

Meni kot upokojenki z najnižjimi prejemki tudi ni vseeno še naslednji dan plačati vožnjo za približno 10 km in prehoditi še 2,5 km peš, saj sem zaradi bolečin v nogah morala k zdravniku v trnovsko bolnico. Zato pa se zavedam, da je bila tista moja suhoparna hvala lepa premalo za povračilo takšne usluge, ki mi jo je izkazal gospod Krstič.

Zato se čutim njemu in njegovim sodelavcem dolžna izraziti javno zahvalo.

Ivanka Setničar
Gabrje-Dobrova

zelenice zasmetene in neurejene. Dodati je treba še neurejeno parkiranje. Skratka vse to ne more prispevati k podobi, čemur pravimo kulturno urejeno naselje, ki pa še vedno uživa, predvsem zaradi uglednih ljudi v preteklosti in sedanjosti, izjemno velik ugled. In kakor smo že večkrat zapisali v našem časopisu, so korenine balkanizma tako globoke, da jih bo potrebno daljši čas ruvati. Ljudje pa so zaradi dnevnih skrbi dokaj brezbržni. Toda ne vsi!

Skupine stanovalcev, ki so nezadovoljni z okoljem v katerem živijo, so se organizirali, vedo, kaj hočejo in imajo kratkoročne in dolgoročne načrte za ozdravitev in urejanje okolja v skladu z obstoječimi predpisi in doslej veljavni evropskimi normami. Ne zapravljamo časa in energije s pritoževanjem nad sedanjo klavno podobo okolja. Izhajati moramo iz tega, kjer smo ta hip in narediti naslednje korake. Okolje vpliva na naše zdravje in razpoloženje!

Trnovčan.

RAZBITE, ZANEMARJENE BETONSKE PREGRADE. Vse to nima nič skupnega z urejenim, kulturnim okoljem. Ali niso to tudi »znamena«, kako je balkanizem v tem okolju še vedno prisoten.

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠ KRAJ: DOLENJA BREZOVICA

Popotniku, ki se odpravlja iz Preserja proti Rakitni, se spodaj v dolini, kak streljaj od Preserja, odpre pogled na vasico Dolenjo Brezovico. Vpeta med visoko gozdnato Štango, Vrhom, Slemenom in Lopato, vasica preživlja vse križe in težave tipične hribovske vasi, za nemeček pa imajo še slabo cesto do vasi.

Krajanje Dolenje Brezovice (vas šteje 18 hiš) so sklenili napraviti konec temu anahronizmu, pa so se kar sami lotili gradnje kak kilometer dolge ceste proti glavni medkrajevni cesti, ki pelje iz Preserja proti Rakitni. Sami nameravajo opraviti vsa zemljska dela, zraven pa bodo, kot pravijo, primarknili še 1,2 milijona tolarjev (posebej so hvaležni sponzorjem: PRIGO Transport Podpeč, Brunarici Jezero in Igorju Pristavcu). Delovne sile v vasi ne manjka, saj je kar 15 moč, ki še niso poročeni. Prav zato se Dolenje Brezovice vse bolj prijemlje vzdevek Stričkova vas. V šali pravijo, da bodo na otvoritev ceste pripeljali avtobus deklet, ki naj bi